

Το διαβάσαμε στο: e-georonoι.gr

Αλλαγές στην εσωτερική κατανομή των αγροτικών επιδοτήσεων ανάμεσα στους Έλληνες δικαιούχους θα φέρει η εφαρμογή της νέας Κοινής Αγροτικής Πολιτικής που ετοιμάζεται να υιοθετήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η θεμελιώδης διαφοροποίηση της καινούργιας ΚΑΠ που θα εφαρμοστεί την περίοδο 2014 – 2020, είναι η μετάβαση από το λεγόμενο «ιστορικό» μοντέλο ενισχύσεων στο λεγόμενο «περιφερειακό». Ενώ δηλαδή οι Έλληνες αγρότες έπαιρναν επιδοτήσεις με βάση τον αριθμό των δικαιωμάτων που είχαν εξασφαλίσει όταν άλλαξε το σύστημα, τώρα πλέον θα πληρώνονται με κριτήρια την έδρα και το είδος της εγκατάστασής τους.

Το ότι θα εφαρμοστεί πλέον το περιφερειακό μοντέλο, είναι δεδομένο. Αυτό που μένει να αποφασιστεί, και είναι δουλειά της ελληνικής πολιτείας να το αποφασίσει, είναι με ποιόν τρόπο θα χωριστούν οι περιφέρειες της χώρας, στο εσωτερικό των οποίων η αντιμετώπιση θα είναι ενιαία: επιδότηση ανά στρέμμα ανεξάρτητα από το είδος της καλλιέργειας.

Το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης, σε συνεργασία με αγροτικές οργανώσεις, έχει επεξεργαστεί κάποια σενάρια για τον τρόπο εφαρμογής του περιφερειακού μοντέλου, τα οποία μελετώνται για να ληφθούν οι αποφάσεις, προφανώς από την καινούργια κυβέρνηση, σε συνδυασμό με τις τρέχουσες διαπραγματεύσεις σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σύμφωνα όμως με τα πρώτα συμπεράσματα, υπάρχουν κάποιες αλλαγές που θα προκύψουν ανεξάρτητα από το ποιο σενάριο θα επιλεγεί τελικά. Οι βασικές από αυτές είναι ότι θα μειωθούν οι επιδοτήσεις στους καλλιεργητές ελαιολάδου, βαμβακιού, σταφίδας και καπνού. Αντίθετα θα αυξηθούν στις αροτραίες καλλιέργειες (σιτηρά, καλαμπόκι κ.λπ.)

και στην κτηνοτροφία.

Από την άλλη, φαίνεται ότι θα περιοριστεί το ύψος των επιδοτήσεων σε περιοχές που έχουν ευνοηθεί μέχρι τώρα, όπως η Κρήτη και η Πελοπόννησος και θα αυξηθεί σε περιοχές όπως η Δυτική Μακεδονία.

Σήμερα, τα υψηλότερα δικαιώματα, κατά σειρά, είναι στις καλλιέργειες της σταφίδας, του καπνού, της βιομηχανικής ντομάτας, του βαμβακιού, του ελαιολάδου και τελευταία είναι τα δικαιώματα στις αροτραίες καλλιέργειες. Οι τομείς που δεν έχουν καθόλου δικαιώματα είναι οι δενδρώδεις καλλιέργειες οπωροφόρων, εκτός από ορισμένα προϊόντα που όμως έχουν πολύ μικρά ποσά ενίσχυσης, και οι βοσκότοποι, αφού οι κτηνοτρόφοι επιδοτούνται με ειδικά δικαιώματα ανά ζώο και όχι ανά στρέμμα.

Αντίστοιχα μεγάλες είναι και οι ανισότητες μεταξύ των περιφερειών της χώρας. Για παράδειγμα, με βάση τα στατιστικά στοιχεία που έχει επεξεργαστεί ο ΟΠΕΚΕΠΕ, η μέση αξία των δικαιωμάτων στην περιφέρεια της Κρήτης ανέρχεται στα 152,9 ευρώ το στρέμμα, ενώ στη Δυτική Μακεδονία, μια περιοχή με κυρίαρχες τις αροτραίες καλλιέργειες, η μέση αξία υπολογίστηκε στα 35,2 ευρώ το στρέμμα.

Τα τρία σενάρια των αλλαγών

1) Το πρώτο σενάριο, όπως το επεξεργάστηκε η Ομάδα Εργασίας του υπουργείου, είναι να θεωρηθεί ολόκληρη η χώρα ως μία περιφέρεια και να ισχύει ενιαία ενίσχυση, με αφετηρία τα 16,7 ευρώ το στρέμμα. Στη συνέχεια να γίνουν αυξομειώσεις ανάλογα με το είδος της καλλιέργειας και να λαμβάνεται υπόψη η απόδοση κάθε καλλιέργειας και οι εργατοώρες απασχόλησης που απαιτεί. Το μοντέλο αυτό μοιάζει με εκείνο που ισχύει και δεν αναμένεται να φέρει μεγάλες αλλαγές, δεν είναι όμως αυτό που προτιμάται.

2) Το δεύτερο σενάριο προβλέπει ότι η Ελλάδα χωρίζεται σε τρεις περιφέρειες, ανάλογα με το σημερινό μέσο ύψος ενίσχυσης ανά στρέμμα παίρνοντας ως μονάδα τον πρώην Νομό.

□ Η πρώτη περιφέρεια αποτελείται από τους νομούς των οποίων το μέσο ύψος ενίσχυσης

είναι μικρότερο από το 85% του μέσου όρου της χώρας.

□ Η δεύτερη περιφέρεια αποτελείται από τους νομούς των οποίων το μέσο ύψος ενίσχυσης είναι μεταξύ 85% και 115% του μέσου όρου όλης της χώρας.

□ Η τρίτη περιφέρεια αποτελείται από τους νομούς των οποίων το μέσο ύψος ενίσχυσης είναι πάνω από το 115% του μέσου όρου ολόκληρης της χώρας.

Σε αυτή την περίπτωση στην πρώτη περιφέρεια θα γίνει αύξηση των πόρων, έτσι ώστε να καλυφθεί η διαφορά από το μέσο όρο ενίσχυσης στο σύνολο της Ελλάδας. Οι πόροι που απαιτούνται για αυτή την αύξηση θα προέλθουν από αντίστοιχη μείωση των πόρων της τρίτης περιφέρειας που περιλαμβάνει τις ενότητες με υψηλή ενίσχυση. Στη δεύτερη περιφέρεια θα διατηρηθεί το σύνολο των πόρων αμετάβλητο.

3) Το τρίτο σενάριο προβλέπει τον χωρισμό της επικράτειας σε δύο ή τέσσερις περιφέρειες, με βάση όμως την έκταση και όχι το ύψος των υφιστάμενων επιδοτήσεων. Σε αυτή την περίπτωση εξετάζονται πέντε υπο-σενάρια, όπου η Ελλάδα χωρίζεται είτε σε βοσκοτόπους και καλλιεργήσιμες εκτάσεις είτε σε ορεινές και πεδινές περιοχές, είτε σε συνδυασμό αυτών των δύο κριτηρίων.

Και σε αυτή την περίπτωση χρησιμοποιείται ένα «εργαλείο» μεταφοράς πόρων για να απαλύνει τις ανισότητες που θα δημιουργηθούν, ωστόσο «όλο το παιχνίδι» παίζεται στο ποιο ποσοστό των πόρων θα μεταφερθεί.

ΠΗΓΗ: www.dikaiologitika.gr